

INTERVIU SU MOKYKLOS PREZIDENTU

7a klasės mokinys Armandas Peldis daugiau kaip 100 dienų yra mokyklos prezidentas. Apie nuveiktus ir būsimus darbus Armandas papasakojo Jaunųjų literatų būrelio nariams.

– **Kokius darbus pavyko nuveikti, būnant prezidentu?**

Darbų įvykdėme nemažai: renginiai vyksta pagal metų planą, uniformų reforma bus baigta jau kitais mokslo metais, žadame viešinti mokyklą nacionaliniuose renginiuose, tokiuose kaip „LMS Pavasario forumas“ „Karjeros avilys 2017“ ir panašiai.

Taigi savo kadencijos tikslų sąrašo didžiąją dalį jau įvykdžiau, mano tiksluose liko tik du pagrindiniai dalykai – įrengti poilsio zoną mokiniams, sukurti naują mokyklos valdžios organą ir kviesti žinomus žmones skaityti paskaitų mūsų mokykloje.

– **Kokių žinių moksleiviams parvežei iš LMS Vilniaus Pavasario forumo?**

Tiesą sakant, didžioji dalis mūsų mokyklos mokinių net nenutuokia, kas yra LMS (Lietuvos Moksleivių Sąjunga) ir kad mūsų mokykla yra jos narė. Bet nenukrypkiame nuo temos, per LMS pavasario forumą vyko ir XXIV asamblėja, kurios metu buvo priimtos metinės buvusios LMS Prezidentės bei revizijos komisijos ataskaitos, taip pat per XXIV asamblėją vyko naujos LMS Prezidentės ir revizijos komisijos rinkimai, kuriuose ir man teko dalyvauti atstovaujant mūsų mokyklai. Naująja LMS Prezidente tapo Raminta Matulytė.

- **Ko norėtum palinkėti mūsų mokyklos mokiniams ?**

Norėčiau palinkėti drąsos, ištvermės ir, žinoma, siekti savo tikslų. Reikia niekada netausoti savo energijos, ją nukreipti ne į nusikaltimus ar pasityčiojimus iš kitų, o eiti ir siekti to, ką labiausiai mėgstate daryti, pavyzdžiui, jei mėgstate dainuoti – turite eiti pas tos srities specialistą, kad jis jums suteiktų kuo daugiau informacijos ar net padėtų jums siekti jūsų individualaus tikslo.

Ačiū už pokalbį!

MŪSŲ KŪRYBA

Kitas pasaulis

Uždarysiu, paslėpsiu, išrausiu
Šitą jausmą iš savo širdies.
Aš pabėgsiu į kitą pasaulį,
Kur manęs daugiau niekas neslėgs.

Mano mintys ir siela vėl džiaugsis,
Šoksiu laimės šokį nakčia.
Aš dainuosiu ir brisiu per žolę
Ir tik žvaigždės stebės paslapčia.

Aš atgimsiu iš naujo su saule
Ir pakilsiu su vėju kartu.
Aš pabėgsiu į kitą pasaulį
Nuo skausmo ir melo pinklių...

Emilija Bubliauskaitė, 7a

Pasiilgau vasaros, aš jau ją užuodžiu!!!

– Kiek bus 2+2... o 100+100? – išgirstas 3 mažų
mergaičių pokalbis... pasiilgau ir vaikystės...

Tų dienų, kai galėjau vartytis lovoje, krykštauti iš
laimės pamačius kėkštą ar balandį, bandyti sugauti
drugelį, svajoti gyventi pasakų pily... Ar aš viena
šypsaisi, prisiminusi savo vaikystę ir kartais jos
pasiilgusi liūdžiu... Seniau didžiausias džiaugsmas
man buvo pamatyti kokį drugelį, o dabar džiaugiuosi
gavusi naują daiktą ar rūbą... nebemoku vertinti tikrų
ir reikšmingų dalykų... ir ne aš viena – visi paaugliai
vienodi.

Bet atėjus vasarai aš pažadu – bandysiu sugauti
drugelį!!!

Beatričė Balzerytė, 6d

Aguona

Ar galvojai, ką jaučia gėlė,
Kurį pievoj šiandien nuskynei?
Ji norėjo dar augti, žydėti,
Bet tu jos svajones pamynai.

Raudonskruostė gležnutė aguona
Džiaugėsi saulės šiltais spinduliais.
Klausėsi paukščių muzikos tyliai,
Žaidė su margaspalviais drugiais.

Ji dar laukė vėjo klajoklio,
Kad atneštų jai dovanų.
Ji dar šaukėsi vasaros lietu,
Kad pašoktų pievoj kartu.

Raudonskruostė gležnutė aguona
Slėpėsi po geltonais kviečiais.
Ir stebėjo iš toli ji žmones,
Kurie rauna aguonas glėbiais.

Kitą kartą, kai skinsi aguoną,
Pagalvok, ar tau reikia tikrai?
Nes sudužo gležnutės svajonės
Ir nuskrido toli kaip vaikų aitvarai...

Emilija Bubliauskaitė, 7a

PAMILAU?

DVIDEŠIMTMETĖ – mano mokykla,
O man – tik keturiolika.
Jos nesirinkčiau į panas,
Beviltiškai sena atrodytų!

Bet pasitempusi jinai,
Jaunatviškai, labai gražiai atrodanti.
Be to, vyresnė – tad ir moko „nedurnai“,
O juk žinių jaunam – taip norisi!

Todėl aš ir skubu į ją,
Nuo pat vaikystės ir kiekvieną dieną...
O kartais man atrodo, nesibaigs
Šita labai beprotiškai ilga kelionė...

Labai daug jau išmokau, supratau,
Ir kai ateis diena, kai teks mums išsiskirti,
GAILĖSIUOS, NES, KO GERO, PAMILAU...

Povilas Stanys, 8d

RAŠOMASIS STALAS

Gražiame ir prabangiame name, darbo kambaryje, stovi rašomasis stalas. Stalas būtų kaip stalas, bet jis nepaprastas, jis stebuklingas. Ant jo stovi daili vazelė su raudonomis gėlėmis. Jos stalui suteikia daugiau gyvybės. Stalas su trimis stalčiukais ir kiekviename jų guli skirtingos mintys. Pirmajame stalčiuke įsitaisę guli knygos rankraščiai. Antrajame – laikraščiai bei žurnalai. O kas ilsisi trečiajame stalčiuke, nežino niekas, net pats stalas. Stalčiukas užrakintas, o kur raktas – nežinia.

O štai ir šeimininkas traukia knygų rankraščius iš pirmojo stalčiuko. Ir staiga stalas pabunda ir padeda jaunajam rašytojui parašyti knygą „Karaliaus paslaptis“. Kaip džiaugiasi rašytojėlis, tokį stalėlį turėdamas. Kokia laimė, juk turi gyvą pagalbininką...

Vakarė Sakalauskaitė, 6d

MANO MOKYKLA

Kiekvienas apie savo mokyklą manome skirtingai. Mano nuomone, mūsų mokykla yra pati geriausia visame rajone.

Mokykla yra man lyg antrieji namai. Einu į mokyklą ir žinau, kad man bus gera, saugu ir jauku. Auklėtoja – lyg antroji mama, klasės draugai lyg broliai ir seserys. Visi mokytojai yra mieli ir visada pasiruošę padėti. Mokiniai draugiški ir palaikantys. Visada su jais galiu padiskutuoti, pasiguosti ar pasidžiaugti gerais rezultatais. Šioje mokykloje vaikai nesityčioja vieni iš kitų ir priima tave tokį, koks esi. Niekada nemaniau, kad įmanoma taip pamilti žmones, su kuriais kartu mokausi, kurie mane moko ir auklėja.

Šie mokslo metai yra mano paskutiniai metai šioje mokykloje. Labai greitai pralėkė laikas ir bus labai sunku palikti mokyklą, draugus, mokytojus... Čia, mokykloje, patyriau daug nuotykių ar šiaip įsimintinų įvykių.

Taigi, kad ir kaip sunku yra keltis anksti rytais ir eiti į mokyklą, sunku mokytis, bet vis dėlto žinau, kad tikrai verta stengtis. Mokykla man yra brangi. Brangi, kaip ir mano namai.

Deimantė Norvaišaitė, 8d

46-ajame Tarptautiniame epistolinio rašinio konkurse dalyvavo bei užėmė 2-ą vietą ir mūsų mokyklos mokiniai – Rokas Slančiauskas (5b klasė) ir Kamilė Skarulytė (7b klasė). Mokiniai turėjo parašyti laišką tema „ Įsivaizduok, kad esi naujojo Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus patarėjas. Kokią pasaulinę problemą patartum jam spręsti pirmiausia ir kaip?“ Siūlome perskaityti rašinių ištraukas.

Visų pirma turime spręsti konfliktą tarp Rusijos Federacijos ir Baltijos valstybių. Rusija jau seniai grasina Estijai, Latvijai ir Lietuvai. Rusijos Federacijos karinės pajėgos jau dislokuotos Ukrainoje ir Rusijos pasienyje su trimis minėtomis šalimis. Į Baltijos šalis taip pat dislokuojamos įvairių Europos valstybių ir JAV pajėgos. Į Lietuvą jau atvyko JAV ir Vokietijos pajėgos, jos kartu atsigabeno ir moderniausias priešraketines patrankas bei pabūklus, taip pat tankų. Baltijos šalių karinis pasirengimas yra gana geras, tačiau Rusijos Federacijos koziris yra branduolinis ginklas. Rusija branduolinių galvučių turi daugiau negu JAV. Jeigu Rusijos Federacijos naikintuvai praskris virš Baltijos šalių su branduoliniais užtaisais ir juos numes į Baltijos šalių teritoriją, bus sunaikinti didžiuliai gyvenamieji plotai ir žus šimtai tūkstančių nekaltų civilių. Jeigu mes šiam masiniam naikinimui neužkirsime kelio, iš Baltijos šalių liks tik netinkamos gyvenimui dykros ir per atakas žuvusių žmonių masinės kapavietės, jei, žinoma, liks kam juos laidoti.

Siūlau iš kiekvienos Jungtinių Tautų valstybės surinkti po du atstovus ir su šia delegacija keliauti į Rusijos Federacijos sostinę Maskvą. Ten, pasitelkę gudrumą, jie turėtų derėtis su Rusijos vadovu Vladimiru Putinu dėl amžinų paliaubų ir išsiderėti abiem pusėms palankesnes sąlygas.

Rokas Slančiauskas, 5b

Kuo toliau, tuo labiau didėja (ypač tarp senyvo amžiaus žmonių) nusiskundimų įvairiomis ligomis, kurias platina vabzdžiai: mašalai ir erkės. O klimato atšilimas sudaro labai puikias sąlygas ne tik daugintis ligų nešiotojams, bet ir plisti bakterijoms. Remiantis statistikos duomenimis, galima teigti, jog šiltuosiuose regionuose didėja mirčių skaičius dėl lėtinių ligų. Beje, reikėtų įžvelgti dar ir tai, jog temperatūrai pakilus vos dviem laipsniais, daugelyje pasaulio regionų padidėja tikimybė, kad tarp žmonių paplis baisūs ir sveikatai pavojingi virusai, suaktyvės bakterijos. Kaip matome, problemas reikia nedelsiant spręsti. Tai kaipgi tai padaryti?

Visų pirma, reikia pradėti nuo paprastų, mums lengvai suprantamų, elementarių dalykų. Stengtis kuo daugiau vaikščioti pėsčiomis, važinėti dviračiu, nes tai neteršia aplinkos išmetamosiomis dujomis. Be to, dviratis nekelia triukšmo ir nereikalauja daug erdvės, taupo mūsų pinigus. Reikėtų skatinti, kad vis dažniau dviračiais būtų važiuojama į darbą, mokymo įstaigą, parduotuvę, svečius ar sodą. Nuolat akcentuojant, jog iš automobilių išmetami teršalai verčia susidaryti šiltnamio efektui, žmonės susimąstytų, kad gamta pati nebesugeba išsivalyti nuo purvų, šiukšlių. Žmogus pradėtų gerbti aplinkinius, gamtą, puoselėtų sveiką, saugią ir ekologišką aplinką. Privaloma sąmoningai aiškinti ir apie kitų išteklių taupymą. Skelbtina, kad reikia taupyti elektrą, nes tai viena iš pagrindinių problemų, kuri skatina klimato atšilimą. Stengtis kuo daugiau išnaudoti gamtos dovanojamas dovanas – saulę, vėją. Manau, reikėtų pradėti maistą pakuoti tik į tokias pakuotes, kurias vėliau visas galėtų perdirbti. Nepaneigsi, jog kiekvienam žmogui labai didelę įtaką daro žinios, kurių semiamės nuo pat mažų dienų, tad apie šiukšlinimą ir rūšiavimą reikėtų po truputį pradėti kalbėti jau darželyje, mažas pipiras turėtų suvokti, kad Žemės planeta ne amžina...

Taigi galime manyti, jeigu šios problemos nebus sprendžiamos jau dabar, nepradėsime formuoti gyventojų ekologinės mąstysenos, tai ilgainiui sukels labai daug problemų ir išlaidų. Turėtumėme suprasti, kad tai lyg tiksinti bomba, kuri neaišku, kada susprogs ir kels didelę grėsmę visiems, ne tik žmonijai, bet ir visai planetai...

Kamilė Skarulytė, 7b